

Î N C H E I E R E

21 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Marin Sandu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolae Lungu împotriva lui Marin Sandu cu privire la încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 06 octombrie 2011, Nicolae Lungu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Marin Sandu și Lidiei Sandu, intervenienți accesorii Inspectoratul Fiscal de Stat pe raional Căușeni și OCT Căușeni, filiala ÎS „Cadastru” cu privire la repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată și recunoașterea dreptului de proprietate asupra clădirii secției de zincare.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, în vara anului 2006, pîrîtul Marin Sandu i-a propus să procure o clădire, în care era situată secția de zincare, amplasată în or. Căușeni, str. Kogălniceanu,10, la prețul de 15500 dolari SUA, care aparținea mamei acestuia, Lidia Lungu.

Susține că, la data de 02 august 2006, el a transmis pîrîtului Marin Sandu suma de 7000 dolari SUA, iar la data de 23 august 2006, i-a mai transmis sumele de 3200 dolari SUA și 3000 Euro, fiind întocmită în acest sens o recipisă.

Afirmă că, după transmiterea banilor, pârâții Marin Sandu și Lidia Sandu nu și-au onorat obligațiile de a perfecta contractul de vânzare-cumpărare, motivând că sunt careva probleme cu clădirea și terenul și l-au convins să mai aștepte, din care motiv a omis termenul de adresare în instanța de judecată.

Solicită repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată, recunoașterea dreptului său de proprietate asupra clădirii secției de zincare cu suprafața totală de 818 m², constituită din secția de zincare cu suprafața de 784,9 m² și anexa cu suprafața de 33,2 m², amplasată în or. Căușeni, str.Kogălniceanu,10, obligarea OCT Căușeni de a înregistra dreptul său de proprietate asupra acestui imobil și încasarea în mod solidar de la pîrîți a taxei de stat în sumă de 2500 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Ulterior, Nicolae Lungu a depus cerere de modificare a pretențiilor, invocînd în calitate de pîrît pe Marin Sandu și solicitînd încasarea de la pîrît a sumelor, care i-au fost transmise, în mărime de 10 200 dolari SUA și 3000 Euro, a sumelor de

5334 dolari SUA și 1569 Euro, cu titlu de dobândă de întârziere, a taxei de stat în sumă de 2500 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei (f.d.61-63, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 21 septembrie 2012 s-a admis acțiunea și s-au încasat de la Marin Sandu în beneficiul lui Nicolae Lungu suma de 15 534 dolari SUA și suma de 4569 Euro sau echivalentul în lei moldovenești la data executării hotărârii și cheltuielile de judecată în sumă de 7500 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 5520 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 23 mai 2013 s-a respins apelul declarat de Marin Sandu și Lidia Sandu și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 octombrie 2013 s-a admis recursul declarat de Marin Sandu, s-a casat decizia instanței de apel și s-a restituit pricina spre rejudecare în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 25 martie 2014 s-a admis apelul declarat de Marin Sandu și Lidia Sandu, s-a casat integral hotărârea primei instanțe și s-a restituit cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La data de 14 iulie 2014, Nicolae Lungu a depus cerere de completare a acțiunii, solicitând încasarea de la Marin Sandu a sumelor de 10200 dolari SUA și 3000 Euro, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin îmbogățirea fără justă cauză, a sumelor de 7935,91 dolari SUA și 2334,26 Euro, cu titlu de dobândă de întârziere, a taxei de stat în sumă de 2500 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 27 noiembrie 2014 s-a repus în termen și s-a admis acțiunea parțial și s-au încasat de la Marin Sandu în beneficiul lui Nicolae Lungu sumele de 10200 dolari SUA și 3000 Euro sau echivalentul în lei moldovenești la data executării hotărârii și cheltuielile de judecată în sumă de 7500 lei. În rest s-a respins acțiunea ca neîntemeiată pe motiv că raportul obligațional de intermediere comercială nu este purtător de dobândă. Mai mult ca atât, pîrîtul nici nu era în drept să recepționeze careva plăți de la reclamant pentru un bun, care nu-i aparține cu drept de proprietate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2015 s-a respins apelul declarat de Marin Sandu și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 02 septembrie 2015, Marin Sandu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a dat nici o apreciere argumentelor invocate în cererea de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurentului a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Marin Sandu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanța nu a dat nici o apreciere argumentelor invocate în cererea de apel nu poate fi reținut, deoarece este

declarativ și nu are suport legal, or, circumstanțele cauzei au fost determinate de instanța de apel și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul Marin Sandu nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marin Sandu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Marin Sandu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari